

Sygn. akt *XVII AmE 139/18*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) *spółki jawnej w W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o możliwość skorzystania z uprawnień

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 6 grudnia 2017 roku nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od powoda (...) (...) spółki jawnej w W. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 139/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 6 grudnia 2017 r., znak: (...) na podstawie art. 55 i art. 188a ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, z późn. zm.), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), stwierdził, że przedsiębiorca (...) (...) SPÓŁKA JAWNA nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii w latach 2017 - 2021.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła strona powodowa, zaskarżając ją w całości. Zarzucono jej naruszenie:

1. art. 53 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii - poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne ustalenie, iż Odbiorca przemysłowy nie może skorzystać z uprawnień, o którym mowa w niniejszym przepisie;

2. art. 96 ust. 2 ustawy (...) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne ustalenie, iż Odbiorca przemysłowy nie może skorzystać z uprawnień, o którym mowa w niniejszym przepisie;

3. art. 55 ustawy (...) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż Odbiorca przemysłowy nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy (...) w latach 2017-2021;

4. art. 188a ust. 5 ustawy (...) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż Odbiorca przemysłowy nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy (...) w latach 2017-2021;

5. podstawowych zasad postępowania administracyjnego, które miało wpływ na wydanie zaskarżonej decyzji, tj. art. 6 k.p.a. poprzez działanie organu w sposób sprzeczny z przepisami prawa; poprzez niezastosowanie odpowiednich przepisów prawa oraz nie wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych mających znaczenie dla sprawy przepisów, a w konsekwencji rozstrzygnięcie tych wątpliwości na niekorzyść Odbiorcy przemysłowego.

6. podstawowych zasad postępowania administracyjnego, które miało wpływ na wydanie zaskarżonej decyzji, tj. art. 7 k.p.a. poprzez oparcie rozstrzygnięcia na podstawie nierzetelnego materiału dowodowego oraz nieuwzględnienie przy wydaniu decyzji słusznego interesu indywidualnego Odbiorcy przemysłowego;

7. art. 77 § 1 k.p.a. poprzez nie zebranie i nie rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący; poprzez niezastosowanie odpowiednich przepisów prawa oraz nie wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych mających znaczenie dla sprawy przepisów, a w konsekwencji rozstrzygnięcie tych wątpliwości na niekorzyść Odbiorcy przemysłowego;

8. art. 80 k.p.a. poprzez brak wszechstronnej oceny dowodów oraz poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego;

9. art. 5 k.c. poprzez jego niezastosowanie i wydanie decyzji, która jest niezgodna ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem regulacji oraz zasadami współżycia społecznego.

W związku z powyższym wniesiono o:

1) uchylenie lub zmianę zaskarżonej decyzji w całości i ustalenie, że Odbiorca przemysłowy może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy (...) w latach 2017-2021;

2) ewentualnie: o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania przez Organ;

3) ewentualnie: o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że Odbiorca przemysłowy nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. art. 96 ust. 2 ustawy (...) w 2017 r., przy jednoczesnym ustaleniu, że może skorzystać z ww. uprawnień w latach 2018-2021;

4) przeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach Organu - pisma Odbiorcy przemysłowego (data wpływu 6 października 2017 r.) wraz załącznikami - na okoliczność: przyczyn niezłożenia wymaganych oświadczeń przez Odbiorcę przemysłowego; spełniania przez Odbiorcę przemysłowego warunków określonych w art. 53 ust. 1 oraz art. 188a ust. 3 ustawy (...), złożenia przez Odbiorcę przemysłowego zgodnych z prawdą informacji i danych;

5) zeznań świadka B. K. (adres do doręczeń - siedziba Odbiorcy przemysłowego) - na okoliczność: przyczyn niezłożenia wymaganych oświadczeń przez Odbiorcę przemysłowego; spełniania przez Odbiorcę przemysłowego warunków określonych w art. 53 ust. 1 oraz art. 188a ust. 3 ustawy (...), złożenia przez Odbiorcę przemysłowego zgodnych z prawdą informacji i danych;

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania (odwołanie) i zasądzenie od powoda na rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego (rozprawa).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 25 listopada 2015 r. Przedsiębiorca C. (...) Spółka jawna w W. złożył oświadczenie o spełnieniu kryteriów do zakwalifikowania go do kategorii odbiorców przemysłowych. / k. 2 akt adm./

Zawiadomieniem z dnia 25 września 2017 r. Prezes URE poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia braku możliwości skorzystania z uprawnienia o którym mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii przez Przedsiębiorcę, który był zobowiązany do przekazania Prezesowi URE informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 54 i art. 188a ust. 4 ustawy (...) w związku z nieprzekazaniem wyżej wymienionych informacji i oświadczeń w terminie wynikającym z treści tych przepisów, tj. do dnia 31 sierpnia 2017 r. Jednocześnie Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do złożenia wymienionych informacji i oświadczeń wraz z podaniem przyczyny ich niezłożenia w terminie. /k. 14- 15v akt adm./

Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na powyższe pismo w dniu 6 października 2017 r. Wskazał, iż informacja złożona pismem z dnia 25 listopada 2015 r. została złożona omyłkowo. Przedsiębiorca dołączył informacje, o której mowa w art. 54 oraz 188a ust. 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii. /k. 17-27 akt adm./

Pismem z 20 października 2017 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego. / k. 29-29v akt adm./

W dniu 6 grudnia 2017 r. Prezes URE wydał decyzję zakwestionowaną w niniejszym postępowaniu, którą doręczono powodowi w dniu 29 grudnia 2017 r. /k. 31-34v akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością bezsporną w przedmiotowej sprawie jest, że przedsiębiorca nie złożył w ustawowym terminie wymaganych informacji.

Na wstępie należy przywołać treść przepisu art. 54 ustawy (...), zgodnie z którym odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, był obowiązany w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy (...),

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy (...) w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 53 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1”

W myśl art. 188a ust. 4 ustawy (...) odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, był obowiązany do dnia 31 sierpnia 2017 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 188a ust. 3 ustawy (...),

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 188a ust. 1 ustawy (...) w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188a ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.";

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Stosownie do art. 55 ustawy (...) odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi URE w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54 nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2 przez okres 5 lat od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 tej ustawy, w przedmiotowej sprawie w latach 2017 – 2021.

Zgodnie z art. 188a ust. 5 ustawy (...), odbiorca przemysłowy, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 188a ust. 4 nie może skorzystać z uprawnień, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2 w latach 2017-2021.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż powód nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 188a ust. 4 ustawy (...) w terminie i w związku z tym zaniechaniem zastosowanie ma przepis art. 188a ust. 5 ustawy (...), stanowiący o braku możliwości skorzystania przez danego przedsiębiorcę w latach 2017-2021 z ulg w obszarze realizacji obowiązku o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy o (...) przewidzianych dla tej kategorii podmiotów w art. 53 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 cytowanej ustawy.

Przepisy art. 53 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 ustawy (...) przewidują ulgi, stanowiące system wsparcia państwa dla przedsiębiorców. Dlatego też, wymaga się od nich, jako profesjonalistów, spełnienia określonych warunków, nawet w sytuacji, gdy Przedsiębiorca występuje o skorzystanie z uprawnień po raz pierwszy. Nie sposób zatem uznać za słuszną argumentację powoda, iż niezwłocznie po powzięciu wiedzy o zaistniałej pomyłce polegającej na wypełnieniu błędnego formularza, przesłał stosowne informacje oraz oświadczenia. Istotnym bowiem jest, iż nastąpiło to dopiero na skutek wszczęcia postępowania administracyjnego. Powód przyznał w odwołaniu, że nie złożył w terminie oświadczenia, o którym była mowa powyżej „z uwagi na skorzystanie z niewłaściwego wzoru udostępnionego na stronie internetowej Organu”. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, iż w odniesieniu do profesjonalistów występuje

wyższy miernik staranności oraz zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania jak również znajomości przepisów prawa.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Prezesa URE o materialnoprawnym charakterze terminu określonego w art. 188a ust. 4 ustawy (...).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 października 2017 r. II GSK 2281/17 stwierdził, że o charakterze terminu przesądza cel, jakiemu dany termin służy. Gdy celem tym jest kształtowanie praw i obowiązków podmiotów w ramach stosunku prawnego wyznaczonego przepisami prawa materialnego, terminy, po których upływie następuje wygaśnięcie praw lub obowiązków materialnoprawnych albo niemożność uzyskania takich praw lub nałożenia obowiązków, mają charakter terminów prawa materialnego. Terminy wyznaczone do dokonania czynności procesowych są natomiast terminami prawa procesowego. W wyroku z 24 listopada 1994 r. (sygn. akt SA/Ka 1230/94 LEX 26528) NSA oz. w K. stwierdził, że przepisy dotyczące przesłanek, treści, powstania, zmian lub zgaśnięcia prawa, czy roszczenia materialnoprawnego należą do przepisów materialnoprawnych. Jak wskazano w uchwale NSA z 14 października 1996 r. (sygn. akt OPK 19/96 pub. (...)) termin materialnoprawny ogranicza w czasie dochodzenie przed powołanym do tego organem lub inną realizację praw podmiotowych, a jego bezskuteczny upływ powoduje wygaśnięcie możliwości dokonania określonej czynności. Przywrócenie takiego terminu nie jest dopuszczalne.

Ustosunkowując się do zarzutów naruszenia przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe.

W przedmiotowej sprawie powód pomimo, iż został uwzględniony w wykazie odbiorców przemysłowych, nie przekazał Prezesowi URE informacji i oświadczenia, o których mowa w art. 54 i art. 188a ust. 4 ustawy (...), w ustawowym terminie - tj. do dnia 31 sierpnia 2017 r., co skutkowało wydaniem zaskarżonej decyzji.

Zdaniem Sądu, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa. Z tego względu, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski